

Stojíme na křižovatce. Půjdeme cestou dohledové a přiškrcené společnosti, kde jsou vyvolení a zatracení?

[in infakta.cz/stojime-na-krizovatce-pujdeme-cestou-dohledove-a-priskrcene-spolecnosti-kde-jsou-vyvoleni-a-zatraceni-.html](https://infakta.cz/stojime-na-krizovatce-pujdeme-cestou-dohledove-a-priskrcene-spolecnosti-kde-jsou-vyvoleni-a-zatraceni-.html)

Úvod > Souvislosti > Analýzy

V době postcovidové stojíme na křižovatce. Buď se vrátíme ke standardní demokracii, založené na svobodě slova a dialogu, nebo půjdeme cestou křižácké demokracie podle hesla „Kdo nejde s námi, jde proti nám!“

Abychom se vyhnuli druhé cestě, je třeba zmínit rizika mccarthismu v USA po druhé světové válce. Tehdy byli lidé nepodloženě obviňováni z nepřátelské činnosti proti vlastní zemi, propouštění ze státní služby i zatýkáni, a to s cílem omezit kritiku a opozici. Přispěla k tomu studená válka, hrozba použití jaderných zbraní a korejská válka. Také politiku Česka dnes rámuje napjatá mezinárodní situace, ruská agrese a vzestup Číny. Navíc tu působí traumata z období pandemie, kdy převládl extrémní přístup nulové tolerance vůči covidu i jedné třetině obyvatelstva.

Právě v těchto širších souvislostech mluvíme o možnosti křižácké demokracie, případně o přiškrcené či dohledové společnosti. Jde o stav, kdy Západ je pod tlakem autoritářských velmocí, ale také domácích jestřábů. Ti vyznávají bojovnou ideologii dobra. Přesouvají těžiště války v zahraničí do nitra demokracie. Vyhledávají domácí nepřátele. Absolutizují jednotu, vytěsňují pluralitu. Médiím přisuzují roli napravovat, nikoli informovat. Za hlavní metodu řešení problémů považují utahování šroubů ve společnosti. A tak namísto sebevědomé a uměřené obrany demokracie nám hrozí česká verze mccarthismu.

Ideologie bojovného pokrokářství

Čeští jestřábi navazují na bojovné pokrokářství, jež se prosazuje v prostředí anglosaského protestantismu a vůbec Západu. Dělí společnost na vyvolené a zatracené. Chtějí spasit lidstvo, neboť věří, že poznali zákonitosti budoucího vývoje. Přivlastňují si pravdu, vědu a právo šířit dobro všemi prostředky. Zlobí se na sobecký a zkažený svět. Prosazují státní intervencionismus, přeregulovanost. Nařizují, zakazují, trestají. Upřímně věří, že názoroví oponenti zrazují dobro, a proto je označují za dezinformátory, dezoláty a Putinovy sluhy.

Zastánci nového náboženství dobra a zla se rituálně bijí v prsa jako pravověrní demokraté. Vynikají v tom kazatelé a inkvizitoři typu Manipulátoři.cz. Posledním výplodem křížácké mentality v Česku byl *Akční plán pro čelení dezinformacím a požadavek na zřízení vládního odboru o 19 úřednících*, který byl nakonec po kritice zrušen. Stále však platí dokument Krizového informačního týmu (KRIT) ministerstva vnitra, požadující „*monitoring nálad ve státní a veřejné správě*“ za účelem zjištění osob šířících antisystémové nálady.

Principy přiměřenosti a rovnováhy

Všichni jestřábi svým radikalismem překračují únosnou míru a tím narušují rovnováhu společenství. Není pak divu, že podpora nadměrné migrace z jiného civilizačního okruhu přispívá ke vzniku uzavřených ghett, kriminalitě a konfliktům. Není také divu, že extrémní ochrana klimatu končí ekoterorismem, poškozením evropského průmyslu a přesunutím výroby do rozvojového světa za podmínek ničivějších pro životní prostředí. Není ani divu, že krajní opatření proti covidu podlamují ekonomiku, politiku, psychiku a tím i zdraví lidí. A není divu, že místo uměřené ochrany práv žen a menšin nastupuje bojovný genderismus, sebemrškačský rasismus naruby a vadný skotský zákon o změně pohlaví pro 16leté.

Principy přiměřenosti či naopak radikalismu ovlivňují nejen mezinárodní rovnováhu, ale i rovnováhu vládnutí v každé zemi. K závažné politické nestabilitě proto dochází ve chvíli, kdy jeden prvek výrazně převáží nad ostatními. V Česku jsme tak zažili časy, kdy v

politice převážily klientelistické a korupční zájmy nekalého byznysu. Zažili jsme i vpád Šlachtova Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) a olomouckého státního zastupitelství do politiky, a to v případě bombastické policejní razie na Úřadu vlády v červnu 2013. Následovalo období dominance oligarchy Andreje Babiše v důsledku jeho nevídané koncentrace ekonomické, politické a mediální moci. A v letech 2020-22 převládla krajně represivní strategie boje proti covidu i vlastním občanům.

Nástup silových složek?

Pro demokracii v Česku by bylo nešťastné, kdyby se příběh s ÚOOZ a olomouckým státním zastupitelstvím opakoval v roce 2023, tentokrát v režii Bezpečnostní informační služby (BIS). Té patří uznání za to, že vůči mocnému Hradu na čele s prezidentem Milošem Zemanem a poradcem Martinem Nejedlým uhájila obranu Česka vůči ruským zpravodajským službám. Nyní je však klíčové, aby úspěšná BIS nezačala posilovat moc na úkor institucí zastupitelské demokracie. Aby v ní nepřevládl pocit totálního ohrožení. Aby nezveličila nebezpečí extremismu. Aby za každým rohem neviděla dezinformátora a Putinova agenta. Aby nedocházelo ke kriminalizaci kritiků politického establishmentu.

FOTO: archiv inFakta.cz

V této souvislosti jako alarm znějí tato slova ředitele BIS Michala Koudelky, vyslovená v rozhovoru pro Seznam Zprávy v květnu 2022: „*V době, kdy bychom všichni měli stát jednotně spojení a připravení dělat vše ve prospěch této země, slyšíme kritiku vlády, slyšíme kritiku klíčových postav zákonodárského sboru.*“ Co dodat? Snad jen to, že mezi hlavní znaky demokracie patří svoboda projevu, svoboda kritizovat politickou reprezentaci a svoboda obměňovat vlády prostřednictvím voleb.

A dochází-li k jáсотu a zbožštění politika, měl by každý demokrat zpozornět. Zvlášt' poté, kdy první kroky zvoleného prezidenta Petra Pavla, generála ve výslužbě, vedly na oslavu 30 let výročí české armády a na jednání s nejvyššími představiteli silových složek státu, s policejním prezidentem, ředitelem BIS a ministrem vnitra. Křehká je demokracie. Rovnováha politického systému se může snadno vychýlit ve prospěch bezpečnostních sil země.

Česká verze mccarthismu?

Zvrhne-li se obrana demokracie a postup proti imperiální válce Ruska v boj proti vnitřnímu nepříteli, mohou se elity přeměnit v nedemokratické lídry. Může zesílit poptávka po jednotné národní frontě – po semknutí vlivné části bezpečnostních, politických, mediálních a akademických elit. Ano, z této křížácké mentality vychází dokument Krizového informačního týmu (KRIT) ministerstva vnitra. V případě 450 tisíc lidí ve „*službách státu*“ se doporučuje provádět mezi nimi „*monitoring nálad*“ s cílem „*včasné identifikace osob, které mohou šířit antisystémové nálady*“. Dále se doporučuje „*provést tzv. naming and shaming*“, to znamená nepřítel pojmenovat a zostudit.

To, co dnes nejvíce ohrožuje demokracii a co je třeba studovat, je zárodečná verze českého mccarthismu, spjatá s nenávisťnou ideologií dobra a zla. Právě agresivní ideologie, šířená novodobými jestřáby a inkvizitory, způsobuje primárně rozkol, polarizaci a nárůst extremismu. Podlamuje základní pilíř demokracie, kterým je

názorový pluralismus. V tomto smyslu doba covidová představuje svou diskriminací jedné třetiny populace varovný předěl ve vývoji polistopadové demokracie a je mementem pro blízkou budoucnost. Kdo se nepoučí, je odsouzen své omyly opakovat.

Michal Klíma | vloženo: 24.04.2023